

siger, at disse 50 Flasker ikke vare sendte ind saaledes, at der blev anstillet en Prøve paa, om Flaskerne kunde gaa ind paa Frederiksberg Toldsted for $1\frac{1}{2}$ Skilling, saa tager han i høj Grad fejl. I det Andragende, som Importøren har tilstillet Finansministeriet, staar der udtrykkeligt, at „Selskabet indførte 50 Mælkeflasker af Glas for at erfare, om det danske Toldvæsen havde noget at erindre imod, at de indførtes til den nævnte Glastold af $1\frac{1}{2}$ Skilling, da det ligger osv.“ Det er altsaa ligefrem: man indfører 50 Flasker paa Frederiksberg Toldsted og prøver, om det kan gaa. Det gaar den Gang paa Frederiksberg Toldsted, og naar det altsaa gaar en Gang paa et Toldsted, saa skulle alle Toldsteder herefter hæfte derfor.

Ærede Medlemmer, jeg vil ikke lege Skjul med dette Ting og sige, at jeg vil ikke lægge noget Tryk paa Dem osv. De kunne henvise Andragendet, om De have Lyst dertil, men hvis De gøre det, saa skulle De herefter vente Dem mange, mange Andragender af denne Art. De kunne være ganske rolige for, at i Spørgsmaal som her om Fortoldning af Varer, hvor der er i Tusindtal af tvivlsomme Tilfælde, maa der nødvendigvis gøres mange Fejl. Der gøres navnlig lige overfor ny Varer bestandig Fejl, Fejl, baade fordi de forskellige Toldkontorer tage forskelligt paa det i første Omgang, og ogsaa, fordi det samme Toldkontor tager fejl første Gang og saa senere kommer til en rigtigere Erkendelse. Der gøres en umaadelig Mængde Fejl, det kan ikke være anderledes, det er en saa broget Verden, der er Tale om, at det ikke kan være anderledes, og hvis det saa skal være saaledes, at naar en mere eller mindre underordnet har gjort en saadan Fejl, og saa en Mængde Købmænd faa det at vide, og paa Grund af denne Fejl bygge en Spekulation og indføre en Masse Varer, at saa Staten skal hæfte for det Tab, der muligvis følger deraf, saa maa jeg sige, at det er sikkert at gaa alt for vidt. Det er dog hverken mere eller mindre end det, man vil gøre, naar man vil henvise dette Andragende.

Det blev sagt af det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Aadal), at den Billighed, som jeg har talt om, skulde man anvende lige saavel overfor rige som overfor fattige. Ja, hvis man vil anvende Billighed i dette Tilfælde, saa er der ganske vist intet Tilfælde, hvor man ikke skal anvende den, saa kan man lige

saa godt lade være at sige Billighed og straks sige, at det er en Ret, som Statskassen anerkender, og saa maa dette Ting ogsaa tage Konsekvenserne deraf.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) spurgte, om jeg, hvis Folketinget henviste Andragendet, vilde være uvillig til at modtage det. Jeg svarer: Jeg skal gerne bøje mig for Folketingets Afgørelse i denne Sag, men jeg vil, som sagt, ikke lege Skjul med dette Ting og dække over, hvad det er, De gøre, ved at henvise dette Andragende. Jeg indstaar for, at hvis De henvise dette Andragende og derved stille et moralsk Krav til Statskassen om at betale dette Tab — siger det ærede Medlem — jeg ved ikke, om det er et Tab —, men den Mindregevinst, som en Mand kan have haft af en Indførsel paa Grund af, at han har regnet med en Told, der senere viste sig at være fejl, *hvis* De slaar det fast i dette Tilfælde, saa kunne De være ganske rolige for, at der vil komme mange, mange Tilfælde af lignende Art, og jeg kan ikke paa nogen mulig Maade tilraade det, saa meget mindre som det saa afgjort er imod vor Lovgivnings Aand. Jeg har nævnt Kasseforordningen af 8. Juli 1846 § 9. Den lægger saa lidt Statskassen den Fejltagelse til Last, der er gjort af en Toldembedsmand, at Staten kan holde sig til Toldembedsmanden, og den Toldembedsmand, som har begaaet Fejlen, har Ret til at indtale og indkræve den Forskel i Toldbeløbet, som er fremkommen ved, at han har gjort fejl, hos vedkommende private Mand i to Aar. Dette er dansk Lovgivning og dansk Ret paa dette Punkt, og derfor mener jeg, at jeg kan ikke andet end sammen med det ærede Finansudvalg indstille, at man ikke henviser dette Andragende, men at man altsaa forkaster det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem.

Ellinger: Den ærede Minister udtalte nylig, at han vilde ikke dække over noget, og han vilde ikke lege Skjul med Tinget, men baade den ærede Ministers første og dette andet Foredrag tyde virkelig paa, at den ærede Minister vil lege Skjul med Tinget. Jeg protesterede før imod den ganske misvisende Fremstilling, som den ærede Minister havde givet af, hvordan det her er gaaet for sig. Den ærede Minister fremstillede den Sag, som her foreligger, saaledes, at denne Mand havde prøvet paa at indføre en Vare, idet han haabede, at den vilde gaa for en lavere Told, end der egentlig skal betales af den,